

Stk. 2. Retten til at drive fiskeri må ikke adskilles fra den tilstødende grund og må ikke bortlejes for længere tid end 25 år ad gangen. Dog kan fiskeriretten skilles fra grunden, når den derved forbliver i eller kommer i statens eje.

§ 7. Hvor ejerne af de til et fiskevand stødende grunde ikke ejer retten til fiskeri, er de berettiget til at forlange fiskeriretten afløst, såfremt de udgør flertallet af de pågældende grundejere og repræsenterer mindst halvdelen af den samlede længde af fiskevandets bredder.

Stk. 2. Begæring om afløsning indbringes af de pågældende ejere for en landvæsens-

kommission, der afgør alle spørgsmål vedrørende afløsningen, derunder fastsættelse af erstatningens størrelse. Afgørelsen kan indbringes for en overlandsvæsenskommission.

Stk. 3. Vedkommende landvæsensret skal tilkalde fiskerisagkyndig medhjælp, der deltager i sagens behandling i overensstemmelse med § 31, stk. 1, i lov om landvæsensretter. Den sagkyndige medhjælps honorar fastsættes af kommissionen og henregnes til sagens omkostninger.

Stk. 4. Undtagne fra afløsningen er fiskerirettigheder, der grunder sig på lov, eller som helt eller delvis ejes af staten eller er under dennes administration.

Kapitel 3.

Den fiskeriberettigedes færdselsret m. v.

§ 8. Hvor retten til at drive fiskeri er adskilt fra den tilstødende grund, har den fiskeriberettigede adgang til at færdes på bredden, for så vidt dette er nødvendigt for udøvelsen af fiskeriet eller tilsynet med fiskevandet. Grundejerne kan til enhver tid forbyde færdsel i have og på gårdsplads.

§ 9. Under udøvelsen af fiskeri har den fiskeriberettigede adgang til, hvor dette er nødvendigt, midlertidigt at lande sine både og sine redskaber på den tilstødende grund.

§ 10. Den fiskeriberettigede skal på begæring af grundejerne kunne godtgøre sin ret til fiskeri.

§ 11. Såfremt der under udøvelsen af færdsels- eller landingsretten forvoldes skade, fastsættes erstatningens størrelse i mangel af overenskomst af de i henhold til lov om mark- og vejfred udnævnte vurderingsmænd.

Kapitel 4.

Faste fiskeredskaber, stemmeværker m. v.

§ 12. Fiskegårde eller andre faste fangstindretninger, ruser, sætte- eller nedgarn og lignende garn samt afspærringer (risgærder, dæmninger, boblerad o. lign.), der kan hindre fiskenes fri gang, må ikke anbringes længere ud fra bredden end til midtstrøms, d.v.s. midten af det til enhver tid værende strømløb, eller, for så vidt intet strømløb findes, til midten af det pågældende vand.

Stk. 2. Anbringes de i stk. 1 nævnte ind-

retninger fra begge bredder af et vand, enten lige over for hinanden eller i kortere afstand fra hinanden end 35 m, må dog ingen af dem bringes midtstrømslinien nærmere, end at der åbnes strømmen en uhindret gennemgang, svarende til en trediedel af hele vandløbets bredde, eller, hvis ingen strøm findes, ikke bringes midten af vandet nærmere end, at der i midten af dette lades et rum åbent af en trediedel